JÁKOB

vlčnovský farní zpravodaj

DOBA ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ 2013

Branou víry se prochází tehdy, když se hlásá Boží slovo a srdce se nechá utvářet milostí, jež ho proměňuje. Je to milost, která nese zcela konkrétní jméno – Ježíš.

(papež František)

Být solí

Když se sůl správně užívá, není cítit její chuť, její slanost... není cítit! Je cítit chuť každého pokrmu: sůl napomáhá tomu, aby chuť tohoto jídla byla lepší, trvanlivější – prostě chutnější. A toto je křesťanská originalita! Křesťanská originalita není uniformita! Bere každého, jaký je, s jeho osobností, s jeho typickými rysy, s jeho kulturou, a nechává ho takovým, protože v tom je bohatství. Ale dává mu něco víc: dává mu chuť! Křesťanská originalita je právě tohle: každý je takový, jaký je, s tím, čím ho Pán obdaroval.

papež František

Milí farníci,

čtvrté číslo našeho časopisu Jákob je vždy posledním v kalendářním roce a zároveň prvním v roce církevním. Uvádí nás tedy do Adventu – doby příprav na oslavu Kristova narození – i Vánoc jako takových. Advent nás má posunout zase o kousek blíže k Bohu a k tomu nám může pomoci výzva papeže Františka.

Spojme svou touhu, ochotu a snahu s Boží milostí a vraťme svému životu „slanost“. Buďme těmi, kteří budou ochucovat svůj vlastní život i životy druhých.

Jsou zde pak dvě podmínky, aby se to podařilo. Sůl nesmí ztratit svou chuť, nesmí zůstat uzavřená v lahvičce jako muzeální kousek, který mají druzí obdivovat. **Sůl si uchová chuť, když ji rozdáváme a zároveň nezapomínáme na autora soli – Stvořitele.** Svou správnou chuť tedy uchováme, když budeme zvěstovat evangelium a zároveň se klanět Pánu, který jako jediný může skrze modlitbu a adoraci naši slanost obnovovat.

Pojďme se o to společně snažit, ať už budeme shromážděni kolem adventního věnce nebo se klanět u jeslí. Přeji sobě i vám, ať tento svatý čas přidá na chuti našemu křesťanskému životu.

Požehnaný Advent a Vánoce přeje

váš P. Ladislav

Co vědí děti… aneb jejich otázky a naše odpovědi

Nedávno se mě ptala jedna maminka, co má odpovědět svému dvouletému dítěti, které se zeptalo: „Kde je Pán Bůh?“ Navíc se rozhodně nechtělo spokojit s odpovědí, že Bůh je všude. Těžko můžeme dát dítěti teologicky vyčerpávající odpověď, ale vězme, že děti mají právo ptát se svých rodičů. Vždyť rodiče jsou jejich prvními apoštoly. Tedy zvěstovateli víry. A už sama skutečnost, že se ptají, je pro nás pochvalou. Vždyť jsme v nich svým životem vzbudili tyto bohulibé otázky.

Chci tímto apelovat na všechny rodiče, aby se nebáli v dětech otázky vzbuzovat a také, jak jen to je možné, na ně odpovídat. Byla by velká škoda, kdybychom čekali, že se jednou všechno dozví v hodinách náboženství. Vždyť i v běžném životě dětem vysvětlujeme vše, co je obklopuje. Nejdříve jednoduše – způsobem odpovídajícím jejich věku a jak stárnou, toto poznání prohlubujeme. Stejně by tomu mělo být i v oblasti víry. Vždyť víra je opora pro všechny další roviny života.

Nejlepší předpoklad je, když sami ukazujeme Boha tím, jak žijeme. Sami sebe vychovávejme a vzdělávejme. Vše, co po dětech žádáme, vysvětlujme. Ať nikdy nesklouzneme k vysvětlení, že „se to tak prostě dělá“. Vysvětlujme smysl všech náboženských úkonů (pokleknutí při příchodu do kostela, kříž svěcenou vodou, úcta ke svatostánku, gesta, podání ruky atd.). Povídejme si o tom, co se říká v jednotlivých modlitbách, aby se pro děti nestaly jen opakovanými básničkami. Učme děti tomu, co je vlastně modlitba, tím, že se budou s vámi modlit vlastními slovy. Modlete se společně jako rodina. Čtěte Písmo svaté (jsou dětská vydání pro téměř každou věkovou skupinu), hlavně Nový zákon a vypravujte si o jednotlivých biblických událostech. Představte dětem Boha hlavně v Pánu Ježíši. On je nejdokonalejší zjevení Boha. Vrchol dějin spásy. On je osobní Bůh – chce osobně milovat i každé vaše dítě, které vám bylo svěřeno.

Milí rodiče, přeji vám hodně trpělivosti i radosti ve vašem poslání. A kdybyste si s něčím opravdu nevěděli rady, nebojte se zeptat. Všem rodinám vyprošuji požehnání

P. Ladislav

A kde je tedy Pán Bůh? Dítě by mohla uspokojit odpověď, že Bůh chce bydlet v srdíčku každého člověka. Ale musíme ho pozvat :-)

ADVENT ZNAMNENÁ: ZTIŠENÍ | TRPĚLIVOST | RADOST | ODPUŠTĚNÍ | ÚSMĚV | ZÁJEM O DRUHÉHO | VZÁJEMNÉ USMÍŘENÍ | PODĚKOVÁNÍ | DÁT NĚKOMU PŘEDNOST | POCHVÁLIT | UDĚLAT NĚCO NAVÍC | SEBEZÁPOR | MODLITBU | NÁVŠTÍVIT NĚKOHO | PŘEKVAPIT | ROZHODNOUT SE PRO NĚCO DOBRÉHO | PRAVDIVÝ POHLED NA SEBE | VDĚČNOST | NABÍDNOUT POMOC | ŠÍŘIT POKOJ…

Definici rodiny najdeme ve slovníku, zákoníku či v učebnicích. Čím však pro člověka je, co pro něj znamená a co cítí, to zjistíme jedině tak, že se ho zeptáme. A to jsme u příležitosti začínajícího Roku rodiny učinili a skupině žen a mužů jsme položili následující otázku:

CO SI PŘEDSTAVÍTE POD SLOVEM RODINA ?

* **Rodina je pro mě prostorem plným dynamiky, vztahu a lásky.**
* Rodina je pro mne všecko.
* **Rodina je pro mě přístav, láska, jistota, zázemí, štěstí, radost, pochopení,…**
* Rodina - společenství, ve kterém se mají všichni navzájem moc rádi a když někoho chvíli nevidí, tak jim moc schází.
* **Rodina = láska**
* Soulad
* **Hnízdo, místo bezpečí, kam se ráda vracím; lidé, kteří mě přes mé nedostatky mají rádi, odpustí a podrží, je-li potřeba.**
* Rodina je náplní mého života.
* **Vzájemná úcta, porozumění a láska.**
* Rodina je Boží požehnání.
* **Rodina je více lásky pohromadě.**
* Rodina = bezpečí, zázemí, teplo
* **Rodina jsme my všichni s Bohem.**
* Rodina = každodenní čerpání síly a pomoci do celého dne, opora, ochrana, opora v nesnázích, v nemoci…
* **Rodina je radost se setkávat a být si blízko.**

Děkujeme všem dotazovaným za jejich odpovědi

Biblický seriál XVI.

A opět několik myšlenek z knihy Alessandra Pronzata Provokující evangelia, z kapitoly nazvané

Co je to vánoční smutek

„Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo.“ Tři řádky (v citované knize) a dost. Nejpodivuhodnější událost světových dějin líčí evangelista ve třech řádcích. Bůh přichází, „aby mezi námi rozbil svůj stan“, a evangelista to odbude třemi řádky!

Tři řádky. Náš vánoční scénář je oproti tomu nejen obludně předimenzovaný, ale také příšerně nevkusný. Vánoce jsme zavalili tunami sentimentu a všemožného braku. Vánoce jsou pro nás záminka, záminka pro poetické výlevy (pochybné kvality), příležitost k tomu, abychom se zas jednou předvedli jako ti správní křesťané, kteří pomáhají chudým a dokonce pro ně v rámci dobročinnosti nachystají štědrovečerní večeři. Zkrátka a dobře: Vánoce nás ujišťují o tom, že jsme slušní a spořádaní.

Vánoce jsme prostě a jednoduše zabili. Prostotu oněch tří řádků jsme dokonale zničili. Naše bohaté Vánoce nakonec ty pravé Vánoce o všechno obraly…

„Když hluboké ticho objímalo všechno
a noc ve svém běhu k polovině došla,
tvé všemocné slovo seskočilo
z královského trůnu z nebe
jako nelítostný válečník do středu země,
určené k záhubě.
(Mdr 18,14–15)

Boží slovo sestoupilo z nebe v naprostém tichu. Avšak toto ticho je nám nepříjemné, a abychom je nemuseli vnímat, bouchneme si láhev šampaňského.

Proč Kristus sestoupil z nebe? Proto, abychom se mohli cítit jako slušní lidé? Abychom se přejedli cukroví? Abychom se dojali koledami? Abychom si užili radost z toho, jak se nám povedlo prostotu jeho příchodu mezi nás poničit?

Kristus přišel, aby nám daroval radost. Anděl řekl pastýřům: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechen lid.“ Je to radost z toho, že máme Boha, který se o nás zajímá, sestupuje k nám, sbližuje se s námi a nakonec se stává

jedním z nás, Boha, který kráčí cestou, po níž jdeme i my, který nás na ní doprovází a sdílí s námi naše bolesti, strasti, úzkosti i naděje, Boha, který všem lidem přináší spásu. Boha, který se nám zjevuje jako samo milosrdenství.

Kristus nám chce dát svůj dar. Nedává nám dárky. Sám se stává největším myslitelným darem.

Je nutné dodat si odvahy a podívat se do zrcadla, které nám tyto tři řádky evangelia nastavují. Je nutné rozloučit se s bombastickými oslavami Vánoc a znovu nalézt prostotu a opravdovost. Je nutné objevit pravé Vánoce a poklad skrývající se v jejich chudobě.

A to přeji sobě i vám, naši milí čtenáři farního časopisu Jákob.

am

Biblická soutěž pro dospělé

X.

Ne ne, to není chyba, že není uvedeno evangelium a místo, kde onen vstupní citát můžete najít, ale je to otázka vánoční biblické soutěže. Nuže, ve kterém evangeliu, kapitole a verši, případně verších, ony tři řádky najdete? Své odpovědi i se jménem a adresou vhoďte do nadepsané krabičky u zpovědnice nebo pošlete elektronicky na adresu redakce do 31.12.2013.

Nezapomenutelné chvíle FATIMSKÉHO APOŠTOLÁTU v uplynulém liturgickém roce

V neděli 24. listopadu 2013 se uskutečnilo ve Vlčnově setkání oblastního centra fatimského apoštolátu. Kromě mše svaté zde proběhlo také hodnocení všech aktivit za uplynulý rok, které se nám s Boží pomocí podařilo uskutečnit.

Chceme se proto i prostřednictvím časopisu Jákob s vámi podělit o naše zážitky, za které jsme Bohu nesmírně vděční. Současně vás chceme také pozvat na všechny poutě, které budeme v budoucnu pořádat, ale zvláště k **modlitebnímu sekávání**, které se v naší farnosti koná vždy **první sobotu v měsíci po mši svaté ve farní učebně**.

Členové společenství vám rádi poskytnou potřebné informace o členství a výhodách, které z něj plynou, takže se nebojte na ně obrátit.

Milujete-li Pannu Marii a chcete-li tuto radost sdílet s druhými, tak přijďte mezi nás!

Antonín Válek

(redakčně upraveno a zkráceno)

20. dubna 2013

Krásné chvíle jsme prožili při naší pouti regionu do Koclířova. Koclířov byl zařazen do seznamu míst, kde bylo možno získat plnomocné odpustky Roku víry.

Červen 2013

8. června jsme putovali na Živčákovu horu - Turzovku. Toto naše putování se uskutečnilo v rámci národní pouti FA ČR. Ihned druhý den jsme vyrazili na poutní zájezd na místa zjevení Panny Marie - po západní Evropě. Na této pouti jsme navštívili La Sallette - tuto sochu máme i na sv. Hostýně. Dále jsme navštívili Lurdy - místo spojené se životem sv. Bernardety, pak následovala Loyjola, Limpias, Garabandal. Ve Fatimě jsme prožili tři krásné dny a zúčastnili jsme se večerního průvodu s rozsvícenými svícemi a sochou Panny Marie. Dále jsme putovali do Zaragozy a Barcelony a na závěr národní pouti FA ČR na Montserrat a do Arsu.

Září 2013

Tradiční pouť do Medjugorje opět v rámci národní pouti FA ČR. Na zpáteční cestě jsme navštívili známá Plitvická jezera.

Říjen 2013

V sobotu 5. října byla v Koclířově odhalena socha Anděla ČR podle vzoru z Fatimy. Odhalení sochy provedl mons. Jan Vokál, biskup Hradecké diecéze. V neděli byl zde přítomen i kardinál Dominik Duka.

Modlitba Anděla ČR

Anděle Boží,
můj strážce a ochránce celé naší země. Ve spojení s modlitbami, které nám Anděl Portugalska předal skrze blahoslavené pasáčky, prosíme o ochranu a pomoc pro nás a celou českou zemi a voláme:

„Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě. Prosím za odpuštění pro ty, kdo v Tebe nevěří, Tobě se neklanějí, v Tebe nedoufají a Tebe nemilují.“ „Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu svatý, hluboce se Ti klaním a obětuji Ti drahocenné Tělo a Krev, duši a Božství Pána Ježíše Krista přítomného ve všech svatostáncích světa, na usmíření za urážky, rouhání a lhostejnosti, kterými je urážen. A pro nekonečné zásluhy Jeho Nejsvětějšího Srdce a Neposkvrněného Srdce Mariina Tě prosím za obrácení ubohých hříšníků.“

Příběhy na adventní večery

Anselm Grün – Vánoční rozjímání

Čas pokoje

Advent bývá označován jako „čas pokoje“. Mnozí ho ale prožívají spíš hekticky a hlučně. Pachtí se za vánočními nákupy z obchodu do obchodu.

Kdo se pachtí, ten o sebe nedbá, jeho duše nemůže dýchat. Slovo „pokoj“ je všeslovanského původu. Souvisí se slovesem odpo-čin-outi. K „odpočinutí“, zastavení, patří vnitřní pevnost. Musím přestat se pachtit a štvát. Musím se zastavit, setrvat. Když se ztiším, nemusím už projevovat svůj neklid. Mohu jej zkoumat. Jen ten, kdo dovede čelit svému neklidu, dosáhne pokoje. Z pokoj vzniklo také slovo „kojit“. Matka kojí dítě, konejší ho, když křičí hladem. Také já musím ve svém nitru uklidnit hlasitě naříkající duši. Musím se jako matka věnovat svému srdci, dopřát mu klidu.

„Pokoj, pokoj, pokoj, kdo chce mít Boha za poznání zdroj,“ zpívá se v jedné lotrinské koledě. Dopřejme sami sobě při přípravách na tyto svátky také něco: čas pokoje, abychom v nich mohli vyhlížet Boha. Advent je šance pro naše lamentující srdce, abychom se pokusili uspokojit jeho vnitřní hladovění. Kdo se ztiší, ten může v hloubi svého srdce objevit vnitřní radost, překonávající veškerá zklamání, frustrace a nesnesitelný shon.

Advent neboli příprava

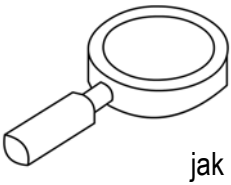

Advent znamená příchod. Často slýchám, jak si lidé stýskají: „Ještě nejsem tak docela při sobě. Nechte mě nejdřív trochu se vzchopit.“ Často nebýváme tam, kde jsme. Naše duše bývá někde jinde. Advent je naděje umožnit duši přijít. Jenom ten, kdo je skutečně tam, kde je, se může otevřít něčemu novému.

A ještě něco patří k pojmu advent. Advenire, adventus, adventura – v hovorové češtině známe také slovo „avantýra“ – všechny tyto pojmy vycházejí z latinského slovesa ad-venire: přicházet. Příchod – to, co má přijít, souvisí také s dobrodružstvím. Když k nám přichází Bůh, je to pro nás do určité míry dobrodružství. Naše běžné jistoty, názory a očekávání berou za své. My však míváme většinou tak vyhraněnou představu o Bohu, že si jeho příchodu ani nevšimneme. Čekáme něco mimořádného a vůbec si neuvě-

domujeme, že Bůh k nám přichází dennodenně – prostřednictvím lidí, kteří nás o něco prosí, ale také prostřednictvím těch, kteří se na nás usmívají. Každé setkání s druhým člověkem je sekáním s Bohem, může se stát něčím neobyčejným, pokud se něčemu takovému otevřeme. V čase adventu se můžeme opět soustředit na to důležité: Bůh přichází. Přichází v tichých signálech srdce a volá nás. Rád by vstoupil. My jsme však možná až příliš zaujatí sami sebou a neslyšíme.

Když se ale doma zahloubáš do sebe, můžeš ho uslyšet a nechat ho vejít. Když vejde do tvého srdce, osvobozuje tě od vnitřní rozervanosti i pocitů odcizení. A ty se znovu, jiným způsobem, vracíš k sobě samému a znovu si uvědomuješ, kdo jsi. A tak se dostáváš k cíli svého hledání. Jsi u zrodu své radosti.

Připravila pb

stojanovo gymnázium velehrad

PĚVECKÝ SBOR STOJANOVA GYMNÁZIA, VELEHRAD

Adventní koncert pěveckého sboru Stojanova gymnázia, Velehrad

se uskuteční v našem farním kostele ve čtvrtek 19.12.2013 v 18.00 hodin

Vstupné dobrovolné - všichni jste srdečně zváni!

Stojanovo gymnázium, Velehrad, 687 06 Velehrad č. 1, gym-velehrad@sgv.cz, www.sgv.cz, tel.: 572 571 091

Adventní kalendář pro dospělé

1. neděle adventní

Nebuďte nikdy smutní, křesťan nemůže být smutný. Nenechte se ovládnout bezmocí.

pondělí 2. prosince

Pouze schopnost sdílení nás skutečně obohacuje.

úterý 3. prosince

Bůh s námi chce vstoupit do vztahu a umožnit nám podílet se na jeho vlastním životě, aby učinil náš život smysluplnější, lepší a krásnější.

středa 4. prosince

Skutečná síla křesťana je síla pravdy a lásky, která vede k vzdání se veškerého násilí … víra a násilí jsou neslučitelné.

čtvrtek 5. prosince

A také naše práce pro bratra v nouzi, naše charita v dílech milosrdenství, nás vede k Pánu, poněvadž hledíme na Pána v bratrovi a sestře, kteří jsou v nouzi.

pátek 6. prosince

Z rozjímání, ze silného vztahu přátelství s Pánem, se v nás rodí schopnost žít a nést Boží lásku, Jeho milosrdenství a něhu druhým.

sobota 7. prosince

Láska, která přichází od Boha, působí, že se o ni dělíme a vzájemně si pomáháme. Kdo s ní má zkušenost, nemá strach ze smrti a v jeho srdci vládne pokoj.

2. neděle adventní

Setkání s živým Ježíšem v jeho velké rodině, jíž je církev, naplňuje srdce radostí, protože je naplňuje pravým životem, hlubokým dobrem, které se neztrácí a nepomíjí.

pondělí 9. prosince

Přál bych si, aby i celá církev byla církví chudých, církví pro chudé.

úterý 10. prosince

Víra je vzácným Božím darem, který otevírá naši mysl poznání a lásce k Bohu.

středa 11. prosince

Kde je tvůj poklad? Mohu odpovědět, že to je vůle činit druhým dobro? Žít pro Pána a pro své bratry? Každý si odpovězme ve svém srdci.

čtvrtek 12. prosince

Všichni jsme pozváni chodit po ulicích světa se svým bratry a sestrami, hlásat a svědčit o naší víře v Krista a být hlasateli Evangelia.

pátek 13. prosince

Měřítko velikosti dané společnosti se nachází ve způsobu, jakým zachází s těmi nejpotřebnějšími, kteří nemají nic kromě své chudoby.

sobota 14. prosince

Hlásání Evangelia je součástí bytí učedníky Kristovými a je to trvalý závazek, který oživuje život celé Církve.

Nabízíme malý duchovní program k prožití doby adventní. Obsahuje slova svatého otce Františka, která nás vedou k lepšímu vztahu s Bohem, lidmi i sami k sobě.

3. neděle adventní

Je nezbytně nutné, abychom nyní z nitra církve samé oznamovali a svědčili o dobrotě Evangelia.

pondělí 16. prosince

Následování Ježíše není neutralitou, nýbrž zapojením, protože víra není ozdobou, nýbrž duševní silou!

úterý 17. prosince

Církev je společenství lidí oživené Duchem svatým, které žilo a žije zázrak setkání s Ježíšem Kristem a chce sdílet tuto zkušenost hluboké radosti, zprávu o vzkříšení, kterou nám dal Pán.

středa 18. prosince

Misionářství Církve neobrací na novou víru, ale svědectvím života osvětluje cestu, která přináší naději a lásku.

čtvrtek 19. prosince

Pojďme s láskou přinést skrze naše svědectví tomuto světu naději, která je dána vírou!

pátek 20. prosince

Mír nemůže být budovaný jinak než na dialogu založeném na pokoře.

sobota 21. prosince

Chci ujistit o své blízkosti v modlitbě ty, kteří trpí násilím a netolerancí a opakuji Ježíšova slova útěchy: „Buďte dobré mysli, já jsem přemohl svět.“

4. neděle adventní

Bůh nás miluje! Víra však musí být přijata, což znamená, že potřebuje naši osobní odpověď, odvahu svěřit se Bohu, žít jeho lásku a být vděčný za jeho nekonečné milosrdenství.

pondělí 23. prosince

Misijní přesah je jasným znamením dospělosti církevního společenství.

úterý 24. prosince

Pravé bohatství nespočívá ve věcech, nýbrž v srdci!

Adventní příprava pro děti

Milé děti,

určitě se nepletu, když si myslím, že na adventní soutěž se těšíte z celého roku nejvíc. Jak by také ne, když na jejím konci přijde na naši zem světlo světa - Ježíšek. A přesně tak to bude i v letošní adventní soutěži: **Betlém se samolepkami**.

To ale není všechno!

Určitě máte rádi pohádky a hezké příběhy. Mnoho jste jich už určitě slyšeli nebo četli. Příběh, který najdete na následující stránce se Vám určitě bude také líbit a to hlavně proto, že o jeho dokončení se máte postarat právě VY! Přečtěte si proto začátek příběhu a s pomocí někoho dospělého napište, jak si představujete, že může příběh skončit. Příběh pak odevzdejte v zákristii nebo vhoďte do schránky na faře. A jak poznáte, kdo vyhrál? Vybrané příběhy bude číst pan farář v době vánoční na dětských mší svatých. Už se na všechny moc těšíme ☺!

BETÉM SE SAMOLEPKAMI
adventní hra pro všechny děti

1. neděli adventní (nebo co nejdřív) si vyzvedni po mši svaté hrací arch, na který si budeš celý advent postupně doplňovat jednotlivé části obrázku až ti vznikne krásný betlém s malým děťátkem uprostřed.

Nálepky získáš vždy za účast na nedělních mších svatých, rorátech - v pondělí, v pátek (vždy v 18.00 hodin) a v sobotu (6.30 hodin), ale také na adventních misijních dílnách 14. prosince ve 14.00 hodin ve farní učebně.

Hotový betlémek si pak můžete o Vánocích vystavit u vánočního stromečku a radovat se, že se stejně jako pastýři a mudrci můžeš i Ty poklonit malému Ježíškovi.

a jejich rodiče

Záměrně zde přidáváme i rodiče, protože bychom Vám chtěli, **milé maminky a tatínkové (prarodiče a ostatní příbuzní)**, poděkovat, že své děti podporujete v duchovních aktivitách, při kterých si mohou budovat přátelství s Pánem Ježíšem.

Měli jsme velkou radost z hojné účasti dětí při říjnové modlitbě růžence a na Misijní neděli.

Současně bychom Vás chtěli upozornit na adventní aktivity, které jsou pro děti připraveny. A to misijní dílny s následným prodejem, roráty, adventní hru či „spisovatelskou soutěž“, při které můžete objevit i zatím skryté schopnosti vašich dětí.

Ještě jednou Vám děkujeme a přejeme hodně síly a Božího požehnání k Vašemu velmi důležitému a náročnému úkolu.

Adventní misijní dílny
sobota 14. prosince 2013
ve 14.00 hodin
ve farní učebně
(pastelky s sebou)

Misijní jarmark

3. neděle adventní
15. prosince 2013
po obou mších svatých

výtěžek z prodeje
poputuje na aktivity
Papežského
misijního díla dětí

Předem děkujeme

Vymysli dobrý konec tomuto příběhu:

Byl jednou jeden vlk. Žil v okolí Betléma. Pastýři věděli o tom, jak je nebezpečný. Každý večer dělali vše pro to, aby před ním uchránili své ovce. Jeden z nich neustále musel být na stráži, protože vlk byl hladový a lstivý. Byla noc. Právě utichl podivuhodný andělský zpěv. Prý se tu někde narodilo dítě. Vlk se velmi podivoval, že se ti statní pastýři odevšad sbíhali, aby si prohlédli to novorozené dítě. „Kvůli nějakému novorozenci tolik shonu," myslel si vlk. Ale nakonec jej přeci přepadla zvědavost, a tak se tiše plížil za nimi.

Když se připlazil ke stáji, ukryl se a čekal. Když se pastýři rozloučili s Marií a Josefem, viděl, že nadešla jeho chvíle. Ještě si počkal, dokud Maria s Josefem neusnuli; od přestálých starostí a z radosti nad dítětem jim ztěžkla víčka. „Á, výborně," pomyslel si vlk, „začnu s dítětem!" Lehkým krokem se vplížil do stáje. Jeho příchodu si nikdo nevšiml. Pouze dítě. To na vlkovi, který se jen co pracka pracku mine tiše posunoval k jeslím, spočinulo svým pohledem. Vlk měl tlamu dokořán otevřenou a jazyk mu hladově visel ven. Bylo to strašné jen se na něj podívat. Teď se již zastavil těsně vedle jeslí. „Snadná kořist," myslel si a mlsně si olizoval tlamu. Nahrbil se ke skoku. V tom …

(Nyní je to už na tobě. Hodně štěstí.)

O PODSTATĚ VÁNOC

Výprodej víry

P. Václav Trmáč

Na náměstí se objevil stánek, nad nímž ve větru vlála zvláštní reklama: VÍRA. Zvědavci byli informováni o tom, že bylo objeveno zapomenuté skladiště víry a ta se teď bude rozdávat každému, kdo přijde a projeví zájem. Každý dostane obálku, ale nesmí se hned na místě přesvědčovat o tom, co je uvnitř, nýbrž musí si ji dobře schovat a otevřít ji může až doma a potom vždycky, když on nebo někdo z jeho blízkých bude potřebovat pomoc.

Zájemců se našlo víc než dost, jenže nikdo z nich se neuměl ovládat, všichni byli zvědaví nebo zapomnětliví, a tak porušili podmínku a otevírali obálky hned na místě, promakávali je zvenku i zevnitř a prohlíželi je proti slunci, ale vůbec nic v nich nenašli. Někteří tiše brblali, jiní hlasitě nadávali a všichni hromadně odhazovali obálky do odpadkových košů, do kanálů nebo jen tak po ulici.

Rozdavač ve stánku z toho byl nešťastný, lámal si hlavu tím, jak má ještě zdůraznit čas k otevírání obálek, jak přimět zájemce o víru, aby ho skutečně poslouchali a nemysleli jen na to, že něco zadarmo dostanou. Všechno úsilí bylo marné, ulicí poletovaly stovky obálek a dokonce odrazovaly ty, kdo měli ještě před chvílí chuť odnést si domů víru. Rozdavač už chtěl zklamaně zavřít krám, když se u něho objevily dvě děti. Pozorně vyslechly výklad a pečlivě uložily obálky do školní brašny. „Víte," prozradily rozdavači, „náš tatínek se pořád hádá s maminkou a my bychom jim chtěly pomoci, aby se konečně domluvili a aby nám bylo doma zase dobře. Proto nutně potřebujeme víru."

Ráno přiběhly děti celé rozesmáté znovu k rozdavačovu stánku. „Už je to u nás zase v pořádku! Daly jsme obálku mamince a tatínkovi u večeře. Hned se do ní podívali, jenže z ní nic nevytáhli. Už jsme se začaly bát, že došlo k nějakému omylu, ale najednou maminka řekla: „Co kdybychom se zase jednou společně pomodlili?" Tak jsme to udělali a pak jsme si dlouho povídali a rodiče se už vůbec nehádali a začali nám dávat pusu na dobrou noc! To se nám krásně usínalo!" Rozdavač se taky usmíval a vysvětlil dětem: „Udělaly jste moc dobře, že jste se cestou nedívaly do obálky. Popletlo by vás to, že víru není vidět – a přesto koná zázraky skrze toho, kdo důvěřuje v její sílu. Však jste se o tom přesvědčily samy a můžete se přesvědčovat každý den!"

V PŘÍBĚZÍCH

Vánoční blázen - pohádka

Na stopě za hvězdou z knihy Vánoce - soubor různých textů

V jedné zemi na Východě žil před dvěma tisíci lety mladý blázen. Jako každý blázen snil i on o tom, že se jednou stane moudrým.

Miloval hvězdy. Nikdy jej neunavilo pozorovat je a při tom žasnout nad nekonečností nebe. A tak se stalo, že jedné noci neobjevili novou hvězdu jen králové Kašpar, Melichar a Baltazar, ale i tento blázen.

„Ta nová hvězda je jasnější než ostatní," myslel si. „To bude královská hvězda - narodil se nový vladař! Chci mu nabídnout své služby. Vždyť jestliže je to král, bude určitě potřebovat také nějakého blázna. Vydám se na cestu a budu jej hledat. Hvězda mě povede."

Dlouho přemýšlel, co by novému králi mohl přinést darem. Avšak kromě své bláznovské kapuce, zvonkohry a jedné květiny neměl nic, co by mu mohl darovat.

A tak se z domova vydal na cestu - bláznovskou kapuci na hlavě, zvonkohru v jedné a květinu ve druhé ruce.

První noc jej hvězda přivedla do chudé chaloupky. Tam nalezl dítě, které bylo chromé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach," pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji bláznovskou kapuci. Potřebuje ji více, než nějaký král." Dítě si bláznovskou kapuci nasadilo na hlavu a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Druhou noc jej hvězda zavedla do krásného paláce. Tam nalezl dítě, které bylo slepé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach," pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji zvonkohru. Potřebuje ji více, než nějaký král." Dítě zvonkohru nadšeně rozeznělo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Třetí noc jej hvězda zavedla do zámku. Tam nalezl dítě, které bylo hluché. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

„Ach," pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji květinu. Potřebuje ji více, než nějaký král." Dítě si květinu s úžasem prohlíželo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

„Teď už mi nezůstalo nic, co bych mohl králi darovat. Bude asi lepší, když se vrátím," pomyslel si blázen. Avšak když vzhlédl k obloze, hvězda stála na

jednom místě a smála se na něj jasněji než kdykoli předtím. A v tom uviděl cestu k nějaké stáji uprostřed polí.

Před stájí potkal tři krále a zástup pastýřů. I oni hledali nového krále. Ten ležel v jeslích - malé, bezbranné, chudé dítě. Maria, která zrovna chtěla na slámu prostřít čisté plínky, se bezradně rozhlížela a hledala pomoc. Nevěděla, kam by dítě položila. Josef právě krmil osla a všichni ostatní měli plné ruce darů. Tři králové přinášeli zlato, kadilo a myrhu, pastýři pak vlnu, mléko a chléb.

Jen blázen zde stál s prázdnýma rukama. Maria, plná důvěry, položila tedy dítě do jeho náruče. Tak našel Krále, kterému chtěl v budoucnu sloužit. A také věděl, že svoji bláznovskou kapuci, zvonkohru i květinu rozdal dětem, aby měl místo pro Dítě, které mu nyní se svým úsměvem darovalo moudrost, po níž toužil.

Horké Vánoce

Zdeněk Čížkovský z knihy V Africe mi říkali Sípho

Jednou o Vánocích, nedlouho před půlnoční, najednou přiběhl zpocený a udýchaný mladý muž, padl přede mnou na kolena, což není zrovna jejich zvykem, a prosil mě o pomoc: „Otče, moje žena má rodit, ale nějak to nejde, musí do nemocnice, prosím odvezte ji tam. Bude to naše první dítě.“

Nebylo by to sice poprvé, co bych někoho vezl do nemocnice, vzdálené asi půldruhé hodiny jízdy od fary, ale za necelou půl hodinu měla začít slavná mše svatá. Nastala chvilka horečného uvažování. Na pláni za kostelem je asi tak dva tisíce lidí čekajících na obřad, vrátit se mohu nejdříve za tři čtyři hodiny, a když už to nebude půlnoční, počkají na mě? Promluvil jsem s mými poradci, staršími jednotlivých rodů a vysvětlil jsem jim naléhavost situace. Jednohlasně řekli: „Ano, otče, jeďte, někdo by mohl zemřít, a to se nesmí stát.“ Podíval jsem se po zástupech lidí, všichni už věděli, co se děje a upírali na mě své oči. Cítil jsem, že si opravdu přejí, abych jel a zachránil ohrožené životy. Bylo hrobové ticho a do tohoto ticha jsem jen řekl: „Jedu zachránit životy, a Ježíšek se narodí.“ Tak jak jsem byl ... jsem sedl do džípu v doprovodu mladého muže a sjeli jsme dolů z kopce, kde už na nás čekala rodička, celá zkroucená bolestí, s mladou dívenkou, která ji doprovázela.

Jeli jsme nejdříve velmi pomalu, protože cesta byla samý hrbol a výmol, no nic příjemného pro takové cestující. Auto místy až nesnesitelně kodrcalo a hrkalo, ale díky tomu se stalo něco, co bych ani v nejmenším nepředpokládal. Asi po půl hodině jízdy se najednou ozvalo bušení na okénko, křik a dívenka vzadu gestikulovala. Manžel ženy, která měla rodit, seděl vedle mě.

Položil ruku na volant a řekl, že zjistí,

co se vlastně děje. Zastavil jsem a zbledl v tom okamžiku zároveň, protože zezadu se ozval pláč a křik novorozeněte. Neměl jsem s porody žádné zkušenosti, myslím, že ani manžel mladé maminky či dívenka z jejího doprovodu. Mohlo se ještě leccos stát. Ale nestalo, dopadlo to s Boží pomocí dobře, a když jsme se vydali nazpátek, domorodé osazenstvo už jen samou radostí pískalo, výskalo, jeden překřikoval druhého. ... Její manžel mě poprosil, abych je zavezl domů, že mi dají kozu. To je na africké poměry velký dar.

Vystoupil jsem z auta a řekl jsem jim: „Já jsem pomohl vám, vy teď pomůžete mně.“ Hleděli na mě s otevřenými ústy, bez představy, co asi tak můžu chtít. Ale nasedli znovu do džípu a společně jsme vyjeli na kopec mezi jásající a čekající davy lidí. Maminku s jejím novorozenětem jsem odvedl k dřevěné chýšce, posadil na slámu a jejího manžela k ní „instaloval“ jako Josefa. Začala dítě kojit a v tom okamžiku jsem si myslel, že zahřmělo, protože stovky a stovky lidí zajásaly a začaly zpívat „Narodil se Kristus Pán, veselme se…“

Ke skutečným jesličkám jsem si oblékl roucho a začal se mší svatou jednu hodinu po půlnoci. Děti a dospělí chodili před tuto rodinu a dávali jí jablíčka, banány, bonbony. Bylo to dojemné, krásné. Jak se vydařily tyhle Vánoce, na to do smrti nezapomenu.

Příběhy připravily mami a am

Papežská soutěž

V závěru Roku víry jsme v našem farním časopise vyhlásili tzv. Papežskou soutěž.

Soutěžní otázky se týkaly základních znalostí o papeži Františkovi. Ze všech správných odpovědí jsme tak na setkání redakční rady mohli vylosovat výherce.

Jeden plakát papeže Františka o velikosti B3 získává **František, Jakub a Bohdana Šobáňovi** a druhý **Anna Pešlová**. Krásný katechismus YOUCAT, jehož vznik inicioval ještě Benedikt XVI., pak získává **Kateřina Popelková**.

Všem výhercům gratulujeme a ostatním děkujeme za účast v soutěži, která zcela jistě nebyla poslední.

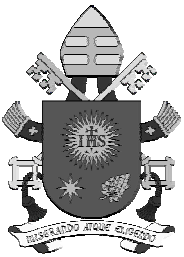

Na závěr ještě rekapitulace správných odpovědí. Současný papež se jmenuje podle sv. Františka z Assisi, je členem Tovaryšstva Ježíšova (tedy jezuitského řádu) a ve svém znaku má tyto symboly: znak jezuitského řádu, zlatou hvězdu (symbol Panny Marie) a květ nardu (symbol sv. Josefa).

Váš P. Ladislav

Kronika farnosti

Do společenství církve jsme přijali

Vendula Františka Mikulcová
Simona Magdaléna Bařinová
Adam Josef Vaculík
Ella Rosálie Mikulcová
Silvie Švestková

Svátost manželství uzavřeli

Jakub Říha a Hana Pavelková

Do Božích rukou jsme odevzdali

František Matěj; Brno
Jiřina Matošková; 19
Pavla Koníčková; 1111
Božena Mikulcová; 701
Marie Mikulcová; 160
Stanislav Kolek; 262
Josef Koníček; 584
František Moštěk; 164
Marie Machálková; 46
Anna Zemková; 146
Cecílie Vozárová; 700

ŽIVÝ BETLÉM

Program

Nemocné k návštěvě před Vánocemi nahlaste, prosím, v zákristii. Termín návštěvy bude upřesněn v ohláškách.

pondělí 9. 12.	**Slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu** *Doporučený zasvěcený svátek*
18.00 hodin	mše svatá
středa 11. 12.	
	po mši svaté zapisování úmyslů mší svatých na příští pololetí
pátek 13. 12.	
	pravidelná návštěva nemocných (návštěva nahlášených nemocných, bude upřesněna v ohláškách)
sobota 14. 12.	
od 9.00 hodin	předvánoční svátost smíření *Prosím, využijte této příležitosti, dobře se připravte a přijďte nejpozději v deset hodin.*
14.00 hodin	adventní misijní dílny pro děti
neděle 15. 12.	**3. neděle adventní** misijní jarmark (po každé mši sv. nabídka dětských výtvorů z adventních misijních dílen)
čtvrtek 19. 12.	
18.00 hodin	**Adventní koncert pěveckého sboru Stojanova gymnázia, Velehrad**
úterý 24. 12.	**Štědrý den**
23.00 hodin	mše svatá půlnoční
středa 25. 12.	**Slavnost Narození Páně** *Závazný zasvěcený svátek, začíná doba vánoční*
7.30 hodin	mše svatá
9.30 hodin	mše svatá
14.30 hodin	koledování u jesliček a požehnání
čtvrtek 26. 12.	**Svátek sv. Štěpána**
7.30 hodin	mše svatá
9.30 hodin	mše svatá
pátek 27. 12.	**Svátek sv. Jana**
18.00 hodin	mše svatá

pokračování programu na další straně

Program

pokračování programu z předchozí strany

sobota 28. 12.	**Svátek sv. Mláďátek**
7.30 hodin	mše svatá
neděle 29. 12.	**Svátek Svaté rodiny**
7.30 hodin	mše svatá s obnovou manželských slibů
9.30 hodin	mše svatá s obnovou manželských slibů
15.30 hodin	**Živý betlém v prostorách u kostela**
pondělí 30. 12.	**Šestý den v oktávu Narození Páně**
16.00 hodin	mše svatá v Charitním domě
úterý 31. 12.	**Sedmý den v oktávu Narození Páně**
	Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku
16.00 hodin	mše svatá s poděkováním a prosbou o Boží pomoc
23.00 hodin	adorace na závěr roku
středa 1. 1.	**Slavnost Matky Boží, P. Marie**
	Závazný zasvěcený svátek
7.30 hodin	mše svatá
9.30 hodin	mše svatá
sobota 4. 1.	**Sobota po oktávu Narození Páně**
8.00 hodin	mše svatá s žehnáním koledníkům Tříkrálové sbírky
pondělí 6. 1.	**Slavnost Zjevení Páně**
	Doporučený zasvěcený svátek
18.00 hodin	mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídy
neděle 12. 1.	**Svátek Křtu Páně**
	Poslední den doby vánoční
7.30 hodin	mše svatá
9.30 hodin	mše svatá

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí. Ostatní okolnosti budou sděleny v ohláškách.

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Vlčnov. Redakci tvoří Marie Mikuláštíková, Anna Mošťková, Martina Mošťková a Bronislava Podškubková pod vedením P. Ladislava Kunce.

Webové stránky naší farnosti: www.vlcnov.farnost.cz

Své příspěvky a komentáře můžete posílat na adresu redakce: jakob.redakce@seznam.cz
Tisk: Libor Soukeník, Nivnice